



Περσικά χαλιά και λαχούρια με ξόμπλια χρυσαφένια.

»Οι πόρτες μου είναι πάντα ανοιχτές να φιλεύουν τους διαβάτες, που διαλάλησαν τ'ονομά μου ως κάτω στη γαλάζια θάλασσα κι ως πάνω στους ξανθούς ανθρώπους· αρχόντοι και καπεταναίοι ζητούν τη φιλία μου κ' οι δχτροί μου με τρέμουν.

»Έχω μέρος που βρίσκεται λίμνη σμαραγδένια και στη μέση παλάτι από κρυστάλι, εκεί θα τη θρονιάσω βασίλισσα με συντροφιά τ'αηδόνια.

»Όλο το έχει μου στά πόδια της Πανώριας κοπελλιᾶς, καλούδια της αγάπης, τ'απιθώνω.

»Κάνε να μ' αγαπήση, καλή Μάγισσα και ε,τι θέλεις ζήτα».

— Άλλοίμονο, γιέ μου! Τ'αδύνατα γυρεύεις. Είσαι Τούρκος, τρανέ Μαχαραγιά, κ' είναι Χριστιανή...

... Γριά Μάγισσα, που με τὰ ξωτικά μιλάς και ξέρεις τὰ κισμέτια... Στις φλέβες μου νιώθω να τρέχει κάτι λωβότερο απ' τῆς ὀχιάς τὸ σάλιο· ἡ φωτιά που μου καίει τὰ σπλάχνα θὰ χυθῆ και ἔλγῃ ἡ μανία τῆς φυλῆς μου θὰ ξεσπάσῃ.

»Θὰ κάνω να τρέξῃ τὸ αἷμα ποτάμι να κοκκινῆσῃ ἡ θάλασσα.

»Σίφουνας θὰ γενῶ και θανατικὸ να σπείρω τὸν τρόμο και τῆ φρίκη.

»Τὰ μαύρα βουνὰ τὰ πανίψηλα ὡς τὰ ριζὰ θὰ φτάνουν τοῦ σωροῦ που θὰ σηκῶσω με τὰ κουφάρια τῆς φυλῆς τῆς.

»Δὲ θὰ συχάσω παρὰ σὰ δῶ τοὺς σπιτικούς τῆς να σπαράζουν στὰ δόντια τῶν σκυλλιών μου.

»... Στὸ κορμί τῆς θὰ σβύσω τῆ λαύρα τῆς αγάπης μου και ἀπ' τὸ αἷμα τῆς θὰ μεθήσω...

»Θὰ κάνω να μιλάνε για τὴν αγάπη και τὴν ἐγδίκηση τοῦ Μαχαραγιά ἕλες οἱ στερνές γενιές και ἀπὸ Χριστιανὸ σπόρο δὲ θ' ἀφῆσω!...»

— Άλλοίμονο, γιέ μου! Όλα που λές, τὰ κάνεις και μπορείς· μὰ τὴν αγάπη τῆς ποτὲ δὲ θὰ ποχτήσης. Τὸ κορμί τῆς ναί, μὰ τὴ γνώμη τῆς ὄχι... Εἴσαι Τούρκος κ' εἶναι Χριστιανή...

— ... Μὰ πόσο τρομερὸ εἶναι αὐτὸ που χωρίζει ἔτσι τοὺς ἀνθρώπους ;...

Σέρρες, Θεριστῆς 1913

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΓΑΡΗΣ

*Ἀντιωρόσωπος τοῦ «Νουμά» στὴ Λαμονίκη*

ὁ κ. Π. Θ. ΠΑΥΛΔΗΣ

C/O The American Tobacco Co

## ©, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Στὴν «Ἀκρόπολη» 7 τοῦ Νοέβρη ξανατυπώθηκε ἀπὸ τὸν περασμένο «Νουμά» στὴ Βα σελίδα και σὲ τιμητικὴ θέση τετράστιλο τὸ ἄρθρο τοῦ συνεργάτη μας Κ. Μεγάρη «Ἡ Μακεδονικὴ Γῆ» με τὸν τίτλο «Τὸ Μακεδονικὸν Ἄγροτικὸν Ζήτημα». Ἡ «Ἀκρόπολη» χαρακτηρίζει τὸ ἄρθρο ὡς ἄξιον μεγάλης προσοχῆς. Καὶ εἶναι.

— Τὸ «Ἐθνικὸ Ἡμερολόγιον» τοῦ Σκόκου γιὰ τὸ 1914 βγήκε τοῦτες τῆς μέρες. Ὅλη ἡ γιγαντομαχία μας περνᾷ ἀπὸ τῆς καλλιτεχνικῆς πυκνοτυπωμένους σελίδους του, σὲ σειρά πολεμικῆ ἄρθρα, περιγραφές, δηγήματα, ἀνέκδοτα και χίλια δυὸ σχετικὰ με τὸν πόλεμο. Ποιὸς θάνα τόσο δύσμολος ὥστε νάρνηθῆ στὸ φρεινὸ «Ἡμερολόγιον» τοῦ Σκόκου τὸν τίτλο «Ἐθνικὸ Ἡμερολόγιον» ;

— Στὸ Δέλβινο βγήκε φημερίδα με τὸν τίτλο «Δέλβινο» γραμμένη τὸ περισσότερο σὲ γλώσσα δημοτικὴ. Ἄπὸ ἓνα ἄρθρο τῆς γιὰ τὸ Ἡπειρωτικὸ Ζήτημα παίρνουμε τῆς λίγες αὐτῆς γραμμῆς που δείχνουν τὸ φρόνημα τῆς Ἑλληνικωτάτης πόλης: «Τὸ Βασίλειον τῆς σκλαβιάς τέλεψε γιὰ πάντα, και μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά τοῦ κάθε Δελβινιώτη μιὰ πολεμώχαρη ἐκδικητρία φωνὴ πετιέται τιμημένη «Στᾶρματα, στᾶρματα».

— Στὸ ἄρθρο τοῦ κ. Π. Γιαννηλία «Οἱ γειτόνοι τῆς Ἑλλάδας» (Νουμάς, ἀριθ. 512) ἡ φράση «Στὸ Μοναστήρι ὅ,τι δὲν εἶναι σίδερο εἶναι Ἑλληνικόν», τὰ διορθωθῆ ... ὅ,τι δὲν εἶναι καλόβα εἶναι Ἑλληνικόν».

## ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Σαρ. Cirencester. Λάβαμε τὴ συντροφίη κ' εὐχαριστοῦμε. Τὸ φύλ ο σὰς τὸ στέλνουμε.—κ. Θ. Μπ. Κέρκυρα. Λάβαμε τὴ συντροφίη κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Στελ. Βαλ. Παξοῦς. Οἱ «Ἀπόγονοι» θὰ τελιώσουν ἕστερ' ἀπὸ δυὸ φύλλα.—κ. Π. Πέτρ. Σωζόπολη, *Δημ. Συντροφιά Ροβέρτειον* Πόλη. Ἄλ. Χρ. Wash. Λάβαμε τὴ συντροφίη κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Ἄλ. Φωτιάδη. Σμύρνη. Λάβαμε τῆς συντροφίης τοῦ 1909, 1910, 1911 και 1912. Γιὰ τὴν ἄργητα δὲ φταῖς, οὔτε λόγου σου, οὔτε ὁ «Νουμάς».

## ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΜΟΥΣΙΚΗ»

*Μουσικίδου, Ἐυδοαδιάδου και Μακρῆ*

13-15 Στὸ Ἄρσακειον 13-15 Ἀθήναι

### Τελευταῖαι Ἐκδόσεις

Τὰ «Παναθηναῖα τοῦ 1913», 19 τραγουδάκια Δρ. 8,40  
Δ. Ροδίου, 15 Σχολικὰ ἄσματα εἰς 2 τεύχη, τὸ τεῦχος > 1,50  
Ι. Σακελλαρίδου. Πήραμε τὰ Γιάννενα. Δάφνης μυρτιές  
στὸ δρόμο σου > 0,60  
Μυριανθισμένη Χίος. Τὸ φλάμπουρο > 0,60  
Ὀλόκληρη ἡ συλλογὴ τῆς κλασσικῆς μουσικῆς, με μεγά-  
λας ἐκπτώσεις διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Ὁδαιῶν.

Μανθολίνα, κιάρες, βιολιά κλπ. ὄργανα με τὰ ἐξαρτήμα-  
τά των.